

Ոյսօր արարած ամենքն փոխուած,
Գէմք շառագունեալ սրտակիր մահապառաշ,
Այսօր իսկ ծաղիկ մխիթարս միա կ,
Լինելիք պիտի, ինչ այդ քո վիճակ:

Ո՛հ, ստուեր մահուան ծաղիկ քեզ պատեց,
Կարմիր ու դեղին զոյնիցդ զրկեց,
Դու չորցած խաղառ տերեւդ թարշամած,
Այն զիտեմ այդ աշնան է հարուած:

Ծաղիկ իմ կենաց էլ օրեր զարնան,
Կանցնին սրնմաց կ'հասնին աշնան,
Ես եւս քո պէս դունամտի չորցած
Կպարկեմ անշունչ, այս վճիռ անանց:

Բայց յոյս մի ծնդիկ, ծաղիկ նաղիկի,
Յոյս մի սփռիկ մեր սիրտ տխրալի,
Կանցնին այս օրեր կ'հասնի դարուն,
Կբաշխէ մեզ կեանք հոգի դզալուն:

Նստիկ ես երկա՛ր կ'պարկեմ ի հող,
Մինչ հրեշտակացն հնչեացի սուր փող,
Իմ սէր քեզ աւանդ աւանդ, գերեզման,
Անդ ամէն դարնան քեզ կառնես կայան:

Դու մի՛ վհամիր սիրելեացս լաց,
Բաւ է անդանօր քեզ թոր արտասուաց,
Բուրէ անուշ հոտ պատուէ հիւրերիս,
Մինչ փրկչին հրաման հասցէ եւ առիս:

Փ. ՆԱՐԵԿԷԱՆԵ:

Բ Ա Ր Ո Յ Ա Կ Ա Ն

ԽԲԱՏ ԱՅԼԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ԱՌ ԵՐԻՏԱԾԱՐԴ ՈՄՆ.

Վա՛յ քեզ չէ՛ այդ 'ի դէպ կալ որոցն 'ի հանգէպ,
Ի քոյ սայր սուսերի ըմբռնել 'ի բանտի.
Թէ են ձիգ արեղունք քաջավարժ քոյ մատանց,
Հա՛ր կտրեա՛ զթշնամոյն զմէջս և սիրտս զօրութեանց:

Եպաղէն գովեցից զքեզ ընդ քաջս զասեցից,
Ի գովեստ 'ի խրախոյս երգս երգոց հիւսեցից.
Ըստ բանի առածին թէ քաջաց չէք սահման.
Չէնդ ոլբան հատանէ կալ տեղի դու այնքան:

Ջանք քաջաց լաւութեան չեն կորուստ յապաղայն,
Չի զանուն դիւցազանց ընկալցին յաւիտեան.
Նա զե քաջք ընդ քաջաց պատահմամբ հանդիպեալ,
Ի կողմանց իրեաց մարտն անյաղթ մնացեալ:

Երանի թէ յաղթիմ քան Լիթէ յաղթեցից,
Չի ցուցից յաղթողին ես զեւր պարսա զլեռովին.
Թէ յառաջ 'ի սրտէ գան բարեք ընկեցին,
Մասնակցիլ բարութեան որպէս իւր իսկ անձին:

Մէրն յաղթող տաացաւ վիայ քեզ Եւաքեալն,
Թապց նմին չէք օգուտ մինչ զլերինս փոփոխելն,

Եստքէն հեղ հողւով համբուրիս զու ըզսէր,
Օորմէ քեզ պատմեցաւ քաղցրութեամբ զովն Տէր:

Վաղցրացան Վարսենկան քաղցր սէր արքայի,
Վաւական Հայկազնուոյ հարազատ ծնողի,
Օհ պատւիկ ճանաչեմք թէ սրտից հղօրաց,
Գտտիրաց խոնարհաց Ոստիկան է Եստուած:

Եղբատաց անընչեց և զի մերթ ասութեանց
Լսարագ ունկնդիր նա որ Լն 'ի բարձանց.
Օորս 'ի սիրտ հակացին ամրակուռ գրոշմեաց,
Պարտ վարկաւ իւր անձին շոյա ընդ այգն կատարեաց:

Նանիր չէ՛ իմ՝ վաստակ սիրելեաց յանդիման,
Օհ երբեմն 'ի փորձել զքաջ արին 'ի մարտ զան.
Վաջ զիսեմ ճանաչեմ ընդ այս փորձ ոչ զթեմ,
Ստանել 'ի պայքար ևս բնաւ չախորժեմ:

Օրացան հանձարեղք ոչ ուժով քան գրչաւ,
Թողին զհին պատմութիւնս ետ ընդ ետ իւր կարգաւ,
Ոչ ծուլից այլ արեաց ոլք յօժար հեռեին,
Վերհանել յաստիճան բարձրագոյն սուրբ բեմին:

Իմաստակն չէ՛ Բարուն գոլ ճարսար 'ի բանի.
Օհ բանիւք իւր ահաս թալց տուանց կաշկանդի.
Ել բարբառ բարունուոյ խոր 'ի խոր թափ անցէ,
Ընդ հողիս զիմակցաց խանդ սիրոյ ազդեացէ:

Սիրալի Եթենեանք ձեռն 'ի գործ գրուածով
Ի յապուշ անդ կրթեալ զերախանս պարզ հողւով,
Օհ և յայնմ՝ զոն գաղանիք հակառակ սիրտ սիրոյ,
Լեր անմասն 'ի նոցունց, մասն կա՛լ յԵստուծոյ:

Ո՛ խրախ սիրտ բարի 'ի բարիս Երարչին,
Ո՛ իրապիոփ սարսելոյն շունչ և կար ըստ հաստչին.
Գաս սիրով 'ի համբոյր գեղերես ժպտանօք,
Ի բաց մերկ զմառախուղ մտաւոր ըղձանօք:

Վայելանք աշխարհիս վաղանցուկ միշտ ծանիր,
Օհ զերբուկք քարոզին քաղաքին Երմաւիր,
Հաւատտեաւ ապացոյց թէ կամիս երթ և տես,
Ուստի առ զօրինակ 'ի վախճան վիճակիս:

Դու արդար 'ի կշիռս լեր իշեան իրաւանց,
 Յոսկեղէն տոյն դարու թող զանուն քաջութեանց.
 Ոչ զենու կամ սրով, ասարարու թշնամեաց,
 Եւ մօք և զործով, հանձարով հակազենայց:

Ու ժնգակ ուխտագիր ուղերձիւ քեզ պարտի,
 Օխիւ՛ Տոգույդ Յիսուսին 'ի խորոց 'ի սրտի,
 Եւ զի նա միայնիկ բաւարար աշխարհի,
 Տալ 'ի մուտ զամենայն 'ի դարաստ Ազնիւի:

Իւսեմք տե՛ր արդ հիւսնո՛ւ լուաց փառս նոր կենաց.
 Օրհնութեամբ խաչի քո ծաղիկացին յաղզս յազգաց.
 Ընդ համակ պարակցօք միշտ կացցին անսասան,
 Եւ ամօք ողջութեամբ կալ ըզբէն զոհարան:

ԵՂԻԱԶԱՐ ԱՐԳ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ:

ՀԱՆԴԻՍ ՀԱՄԱՐԵՐՈՒԹԵԱՆ

Ի շնորհ լուսոյդ փառիմ 'ի սէր,
 Իրաւ արա՛ւ արդար ինձ Տէ՛ր.
 Ենկեալ 'ի վիշտս եմ՝ զօհարան՝
 Ըզբէն մինչ առ բեմիդ տառան:

Թէ՛ զիս հրատի մատնես 'ի բոց,
 Օխնե՛ թափես բիւրիցս բիւր խոց,
 Եյն իբր փարկից թերթք համարին,
 Օխ թէ՛ Վոյդ կամք այնպէս հաճին:

Արա՛ իմ և շունչ քե սպասի,
 Օ ի զոր ունիմս 'ի քէն առի.
 Հապա՛ 'ի քրայս քոյդ հաւցի՛
 Ետէն զիբ յաշտ միակս հոգի:

Եզէ՞ ընկալ զաղերս սրտի,
 Որ 'ի խորոց հոգւոյս ձօնի.
 Իբր զկաթիլ մի 'ի զուլէ,
 Ի պատրաստի զոր նուիրէ:

Յուզի անկեալ առ քեզ զիմէ,
 Նաւս խորտակեալ նպատտ հոցէ,
 Եջ կարկառել առնուլ 'ի վեր.
 Օհրձանիլ յայնց, որ ընդ եթեր:

ԵՂԻԱԶԱՐ ԱՐԳ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ

ՅԱՂԱԳՍ ՃԵՄԱՐԻՑ ԱԶԱՏՈՒԹԵԱՆ

Նսանիջիք զճշմարտութիւնն, և ճշմարտութիւնն ազատեցէ, զձեռն:

Օխ զուք յազատութիւն կոչեցեալ էք եղբարք, միայն զի ազատութիւն ձեր աշխարհի 'ի պատճառս մարմնոյ, այլ սիրով ծառայեցէք միմեանց:

ՅԱՂԱԳՍ ԿԱՇԱՌԱՌՈՒՄ

Արամատ թիւն ի վերոյ ամբարշտաց հասցէ, վասն ամբարշտութեան կաշառոց՝ զոր ընդունին անխրատութեամբ:

Կաշառ մի առնուցուս, զի կուրացուցանէ զուս համարձակահայեացս և ապականէ իրանս արդարոյն:

Հուր այրեցէ զտունս կաշառառուաց, յզատցի զցաւս, զիպեցին նմանտալիք, յորովայն նորս կրեցէ զենեգութիւն:

Աստակէ զանձն իւր կաշառառուն իսկ որ տա՛ն զկաշառս, կեցցէ՛:

Օ, յաղթութիւն և զարտիւ ստանայ որ տայ զկաշառս, բայց սակայն զողիս առողջսն սպանանէ: